

15	8:55	8:13	6:00	5:16	4:34	כי תשא	שבת	טז
25	8:54	8:12	5:59	5:15	4:33		א	יז
24	8:53	8:11	5:58	5:14	4:32		ב	יח
24	8:53	8:10	5:56	5:13	4:31		ג	יט
23	8:52	8:10	5:55	5:12	4:30		ד	כ
23	8:51	8:09	5:54	5:10	4:28		ה	כא
22	8:50	8:08	5:53	5:09	4:27		ו	כב

רבי בן ציון גוטפרב ב"מתמידים"

3. הלגימה הראשונה שלי

בבית הורי ע"ה לא היו שותים כלל בפורים, מקסימום ליקר כננות... וגם אף לאחר נישואי — לא ידעתי שתייה ו"לחיים" מה הם

עד שבאדר ב' תשל"ג ביקרתי לראשונה בניו יורק, נסעתי לכ"ק אדמו"ר ה'שפע חיים' זי"ע, ביוניאן סיטי שבניו ג'רזי, ולאחר הטיש של פורים דפרוות, ב-12 בלילה, אמר לי מאן דהו כי אחד האורחים נוסע לביתו בקראון הייטס. כשמחה הצטרפתי אליו, אכן השתוקקתי לראות לראשונה את כ"ק האדמו"ר מליובאוויטש זי"ע. בשעה אחת לאחר חצות נכנסתי לבית המדרש הגדול, שהיה מלא ודחוס. ההתוועדות היתה בעיצומה והשמחה — רבה בעיצומו של ה'פארברענגען', היה מאוד לעבדניג.

עמדתי דחוק ע"י הדלת, יחידי עם שטריימל, וכך לראשונה זכיתי לראות את פני קודשו של הרבי, וליטול חלק ב'פארברענגען' כפי שהשתוקקתי זמן רב.

הסתכלתי היטב היטב בדמות דיוקנו, כשאני עומד מחרש ומשתאה למראה חזונו המופלאה, במיוחד על המבע המיוחד של שמחה עילאית ופשטות עצומה, מיוזג של דחילוורחיו עם שמחה וטוב לבב. דמות השופעת הוד ורוממות ומשפיעה רטט דקדושה. ראיתי בימי שני חיי כמה וכמה גדולים וצדיקים — אך הבעה כזאת טרם ראיתי. בלי כל התבלטות וכלי שום תנועה. פשטות וחביבות, מבט חודר, חום מלטף ואש יוקדת.

עקבתי בהשתאות אחר הנהגת הרבי. לזה הורה לשיר שיר בגרוזינית, ולאחר סימן להיות פריילעך וכו'.

לאחר כמחצית השעה רמזו לי כי הרבי מרמז אלי.

הרבי פנה לכיוון שלי, באם כבר הי' לי "לחיים", לא הגבתי, הרי איש אינו מכיר אותי. אך העומדים לידי סימנו לי כי הכוונה אלי, ונענעתי ראשי לשלילה.

לא האמנתי — כל כך הרבה אנשים והרבי מבחין דווקא בי! והנה פתאום מגישים לי כוס "משקה" מלאה...

כנהוג, הרמתי אותה כדי לומר "לחיים", ולא ידעתי אם לשתות או לא... מעולם לא התנסיתי בשתייה שכזו ובמידה שכזו, הייתי בטוח שתוך דקות לאחר שאשתה יובילו אותי כמה אברכים אל המסדרון...

החלטתי שאצמיד את שפת הכוס לפי, ואלגום רק טיפ-טיפה, אחזיק בכוס עד שעת היציאה ואז הרי ידחפו אותי והיין ישפך מעצמו ואז אצא ידי חובת שתי השיטות. גם קיבלתי "משקה" וגם נמנעתי משתיית יין.

החזקתי את הכוס בידי לאחר לגימה של טיפ-טיפה. כעבור מחצית השעה, לאחר שני שירים שמחים ועוד שיר ששר עולה מבוכרה, שוב פנה הרבי לכיוון שלי ושאל בשפת הידיים, האם עשיתם "לחיים", והפעם הנהנתי בראשי שכבר קיבלתי, ואז סימן בידו — "א צווייטן מאהל", והכוס השניה עשתה את דרכה אלי...

כאן החלטתי להניח את הכוס הראשונה בזירות ליד רגל השולחן שלידי, והחלטתי שאת הכוס השניה אני חייב לשתות ויהי מה, מקסימום אהי' קצת שיכור — הרי הרבי שלח פעמיים. ואז במלוא לוגמי שתייה חצי מהכוס,

שכונת קראון הייטס ברוקלין

ואת החצי השני הותרתי בכוס עד יציאת הקהל, כנ"ל.

להפתעתי ולפליאתי עמדתי על רגלי עד גמר ההתוועדות, בשעה 4:15 לפנות בוקר, ואף הלכתי רגלי עם עוד אורח עד לווייליאמסבורג, שם התאכסנתי.

מאז אני שותה — ולא משתכר כלל.

זה הי' בעבר, במשך מסעי הרבים, בעיקר בכריה"מ לשעבר, אני "נפגש" עם ה"לחיים", ה"משקה", וה"שנאפס" לעתים קרובות, וכך הלגימה הראשונה הביאה לגימות נוספות המקרבות לכבות — שלי ושל השלוחים ברחבי תבל.

ואת הפורים הזה לא אשכח לעולם.

4. נס פורים תשי"ג בברית המועצות

ככ"ד טבת תשי"ג פירסמה סוכנות הידיעות הרשמית של ממשלת ברית המועצות הודעה דרמטית, שהדאיגה בעיקר את היהודים

בהודעה נאמר: "לפני זמן מה גילו מוסדות המדינה, שקבוצת רופאים טרוריסטים ששמה לה למטרה לקצר את חייהם של מנהיגים סובייטיים שונים באמצעות ריפוי מזיק. רוב הרופאים היו קשורים בארגון היהודי הבינלאומי 'ג'וינט' ומקצתם בשירות המודיעין הבריטי... החקירה תסתיים בעתיד הקרוב".

כלי התקשורת סיפרו בדרמטיות על שני קצינים בכירים — קורצ'וב ודנדוב — שנרצחו בידי כנופיית הרופאים. ההודעה פירטה את שמותיהם של תשעה עצורים, כולם מגדולי הרופאים ברוסיה בימים ההם, שישה מהם יהודים. בכיר הנאשמים היה הפרופ' היהודי מירון וובס, שהיה רופאו האישי של סטאלין.

כך החלה להתגלגל עלילת הרופאים, שנועדה לסלק תחילה את הרופאים היהודים מכל עמדה ומשרה ולאחר מכן לשלוח את כל יהודי ברית המועצות לארץ גזרה.

העיתונאים קראו לציבור להיזהר מפני "אויבי העם" וביקשו מכל האזרחים להגביר את הערנות מפני "מחבלים בדמות רופאים". היה זה אחד מן השיאים במלחמת הטרורף שניהל סטאלין נגד היהודים. לכל בר דעת

ברור היה, כי מדובר העצורים כולם חפים מפשע נטה לקבל את הדברים יהודים את מקומות עבודתם אחרים נעצרו והמתו יגידופים, בזיונות ואף חלקם של יהודים בכל נמנעו מלצאת לרחוב ללא ימים אפלים.

סטאלין תכנן "משפטי הנאשמים, ויהודי ברית בחרדה לתוצאות, חושן שוודאי יגיעו אם וכאשר אשמים. הממשלה המתונה ידיים ומתכננת את "הצל הפוגרום" באמצעות שילוח במחוזות — בירוביגאן.

אמצעי התחבורה להעברו הגזירה כבר עמדו הכן. והנה, ארע. ממש ביום י"ד באדר חל את הכרתו ועד מהרה מת. יו

רבי יעקב מאיר יעקבזון מכה

לרווחה ועלילת הרופאים התפוג

5. חוצפה שימי שנות דור אר

"אבקש ממך להתנצל והפגיעה באדון היטלר דרש הקונסול הכללי ש מראש עיריית תל אביב, דיזנגוף, בעקבות מחזור בעיר ביום הפורים בשנ

את המסמך ההיסטורי הזה אביטל, יו"ר מרכז הארגונים השואה בישראל, ואף ממרחק נראה מזעזע במיוחד. הוא ק היהודי של שנות המלחמה, ה זכרו לעולמי עד.

במכתב, ששיגר הקונסול גרמניה בפלשתינה, היינריך וו "כבודו, על פי מידע שקיבלו שנעשה ביחס לשורה של מכו בדרך רחובות תל אביב בפורים חייב לקבל כעובדה, שבאחת מאו הוצג אדון היטלר, הקנצלר של הר וראש הממשלה הגרמנית, כרוכב כשכידון בידו ועם דף נייר סביב ל